

Digitized by the Internet Archive
in 2013

DAIN

SPIORADAIL.

LE

PARUIG GRANND,

ANN AN STRA-SPEA,

AM FAGUS D'A BHAILE NAN GRANNDACH,

ANN AN

SGIREACHD ABERNEICH,

Tha 'n t-Uan a stiuradh a shluaigh gu gloir;
'S tha oran ùr ac' na h-uile lo;
'S an t-oran gaol sin cha tuig a h-aon — ach
A mheud 'sa shaor e, 'sa thug e beo.

Rev. xiv. 3. 4.

Inverness:

Printed by J. Johnstone,

FOR THE AUTHOR, AND R. B. LUSK AND CO.

AND SOLD BY

OLIVER AND BOYD, EDINBURGH; M. OGLE, GLASGOW;
W. SCOTT, AND J. KERR, GREENOCK.

1823.

AN CLAR INNSIDH.

Aireamh.	Taobh duilleag
I. Gloir an Uan..	3
II. An Geatadh Cumhann	10
III. Am Biobal..	11
IV. Gearan nan Gäel	19
V. Comhairle do'n Oige	23
VI. Oran do'n Aois..	31
VII. Bas an Fhirean	36
VIII. Rìgh nan Uamhas.—Bas an Aingidh....	42
IX. An Soisgeul	46

GLOIR AN UAN.

THA Sion a seinn co binn 'sa 's urrainn,
Toir mile urram do'n Uan,
'Sa seinn air a' ghaol nach caochail tuilleadh ;
'Se shaor i buileach o'n truaigh ;
Halleluiah gu buan aig sluagh nam flaitheas,
Tha cuartach' caithir an Rìgh ;
'S na leanas an t-Uan de'n t-sluagh air thalamh
'So 'm fuaim ni tairis an cridh'.

'S airidh Mac Dhe air geill a's urram,
'S e fein a dh'fhuiling am bàs ;
'S e chunnaic ar feum 's ar n-eigin uile,
'S leis fein bu duilich ar càs ;
'S ann ghiulan e fein gu leir na buillean,
O'n d' eirich dhuinne bhi slàn,
'S tha 'lotan 'sa chreuchdan 'g eigh each uile,
Gach creutair urram thoir dha.

B' iongantach saor do ghaol o'n toiseach,
 Do dhaoine bochd a bha caillt';
 'N uair a thainig thu 'nuas le fuaim an t-Soisgeil,
 'S gun aon neach cosnadh do ghradh;
 Bha sinne gun Dia, 's gun dion, 's gun dachaidh,
 Gun rian, no fasgaidh o'n fheirg;
 'S a mhalluchd gu buan 'g ar ruagadh dhachaidh,
 Gu cuan do lasraichean dearg.

Ach cheannuich an t-Uan a shluagh o'n tuiteam,
 A's fhuair e iuchair a bhàis;
 'S tha slaint' a shluaigh gu buan 'na chridhe,
 'S cha dual dhoibh rithis bhì'n sàs;
 Air Calbhari dh'òl e 'n dòruinn uile,
 A's dhoirt e fhuil air an làr;
 'S a naimhdean bha mòr 's ann leon e uil' iad,
 'S gu glòrmhor bhuinig e 'm blàr.

Tha fuil air ma'n cuairt, 'sa ghruaidh làn fallas,
 Sud fhuair e 'n amair na feirg,
 Ach 's gile bhian na ghrian, 'sa gheallach,
 Tha iomhaidh geal agus dearg;
 'S ged luidh' e 'san uaigh, thug buaidh le cabhag,
 'S chaidh suas le caithream gu glòir;
 A's shuidh e gu buan mar Uan 'sa chathair,
 'S tha slugh nam flaitheas 'na chòir.

'S e ghaol a bha siorruidh riarach sinne,
 A's Dia bhi leinne 'san fheoil ;
 A's cùpan a ghaol bhi taomadh thairis,
 'S e saor dh' ar n-anam ri òl ;
 Tha buaidh ann a ghràdh a dh' àrach cloinne,
 Ni 's fearr na bairn' agus fion ;
 'S an t-anam bhios truagh 'ga ruag' 's e folamh,
 'S e 'n t-Uan so baile na dion.

Tha iocshlaint' 'na bhàs, 's tha slaint' 'na ghealladh,
 'S fo sgàil' tha comunn ri Dia ;
 'S tha feartan gu fàs o ghràs ag sruthadh,
 Bheir bàs air cumhachd gach miann ;
 Tha abhnuichean sòlais glòrmhor fallain,
 Tighinn beo o charraig nan àl ;
 So 'm fìor uisge beo chuireas ceol 's gach anam,
 A dh'òlas glan e mar tha.

'S e m' fhireantachd saor, 's mo naomhachd ghlan e
 M' Fhear-saoruidh, 's carraig mo shlaint' ;
 'S e m' altair, a's m' iobairt-sìth, a's mo charaid,
 Mo Rìgh, mo Shagairt, a's m' Fhaidh ;
 'S air bhunait chinnt', cloch-chinn na h-aiseann,
 'S e 'n Ti a choisinn mo ghràdh ;
 'S 'n uair thig e ris bidh mi ris cosmhuil,
 Ge d'iblidh bochd mi an tràths'.

'S ged luidh mi 'san ùir, theid mo dhusgadh ris,
 Thoir cliu do Thighearn na glòir;
 'S 'n uair theicheas gach duil roimh ghnùis a bhreith
 Tha mo dhuil ri tighinn na chòir; - [theamb
 Thig cùirt leis a nuas do shluagh nam flaitheas,
 'S bidh an t-Uan air cathair na glòir,
 A's tionailidh 'n sluagh, 's theid an uaigh a chrathadh
 Le fuaim an làtha bhios mòr.

Bithidh cumhachd nan speur, bidh nan neimh 'sa
 Gu leir dol thairis le toirm; [talamh
 'S theid a naimhdean gu leir o'n treud a sgaradh,
 Nach do gheill air thalamh d'a ghairm;
 Feuchaibh, dideanaibh breig rinn gu leir am meam
 Theid breug a's faileas air cùl; [ladh
 'S bidh iad 'g urnuigh gu treun ris na sleibhte caracl
 'S gu leir am folach o ghnuis.

Tha guth aig eo treun 's gu'n reub e 'n cridhe,
 'S gu'n eirich crith anns gach feoil;
 'S their e imichibh uam ris an t-sluagh a ris,
 Nach d'fhuair e'n slighe na còir,
 Deanaibh 'n tilgidh gun dàil eadar làmh a's chasam
 Gu bràth far nach faic iad a ghrian;
 Sud an seal a bhios cruaidh 'se mo thruaighe ris,
 An sluagh a bhios gun dion.

Ach 's sonadh gu bràth an aireamh bheannuicht',
 O'n bhàs chaidh cheannach le Criosd,
 Cuiridh cumhachd a ghràis na lathair gun smal iad,
 'S gu bràth cha'n fhannaich an cridh';
 Ni e 'n crunadh le glòir, 's ròbachan geala,
 Ni 'n comhdach thairis gu'n sàil;
 'S cha chuimhnich iad bròn, bidh 'n dòruinn thairis
 'S bidh 'n sòlas maireann 'na lath'r.

'S iongnadh leam fuachd a's cruas mo chridhe,
 Gach uair a bhitheas mi cainnt';
 Ma'n ghaol a thug buaidh air sluagh a's cinnich,
 'S nach cuallas idir a shamh'l;
 Nì air a miann le ainglibh beachdach',
 'S nach aingidh seachran mo chridh',
 Nach gabhadh e tàmh gu bràth na chuideachd,
 Ma tha mi tuigsinn a bhrìgh.

O'n thig thu gun dàil, thoir gràs gu freagairt,
 'S thoir fàs air creidimh is gradh,
 'S gu caithris a's urnuigh lub mo chridhe,
 'S bidh mo dhuil-ri d' thighinn gach tràth;
 'S tha chruiteachd an duil ri ùrach' leatsa,
 'S an suil gu beachd ris an là,
 'S an saor thu do shluagh o'n uaigh 's o'n seachran,
 O thruaill'eachd, peac', agus bàis.

Ach 's beag a chaidh luaidh dheth bhuidhean tait
 Measg sluagh 's tu 's maisich na càch; [neach
 'S tu 's maisich na ghrian, 's tu miann nan cinneach
 'S do bhriathran sileadh le gràs;
 'S tu fìneamhuin nan geug, 's tu reult na madainn
 'S tu ghrein a sgapadh na neoil;
 'S air seachran cha d'theid do threud ro fhada,
 'S tu fein a tagradh an còir.

'S tu meangan cliuteach, ùr, dh'fhàs fallain,
 'S tu lub' gu talamh o ghlòir;
 'S an toradh a ghiulan thu ma shireas,
 Gheibh Iudhaich 's Cinnich dheth còir;
 Tha t-ainm mar an driuchd 's ni's cùbhraidh na'
 'S o d' ghnuis thig sòlus a's gràis, [oladh
 'S tha briathran do bheul mar chéir na meala,
 Toir sgeul d'ar n-anam air slaint'.

'S tu Leighich nan gràs ni slàn na lotan,
 Tha gràineil, goirt, agus ciurt',
 'S tu nathair 'san fhasaich 's aird' chaidh thogail,
 Thoir slaint' do'n phobull bha brùtht';
 'S tu Prionnsa na Sìth, chuireas crìoch air cogadh
 'S an rioghachd thog thu le d' ghràs,
 'S tu bratach nam buadh ni 'n sluagh a thionail,
 Dha'n dual do leanail gu bràth.

- 'S tu fein an ceann-iuil ni'n stiuireadh dhachaidh,
A dùth'chain' fada gu tuath ;
- 'S bidh do ghràs dhoibh as ùr mar dhriuchd na
Toir ùrach' neart dhoibh gach uair ; [maidainn
- 'S tu leomhann treubh Iudah, 's flùr nan gaisgeach,
'S tu dhuisc a mach as an uaigh :
- 'S bidh naimhdean do ghlòir na'n stol fo d'chasaibh,
'S do mhòrachd marcachd le buaidh
- 'S fear tagraidh thu, ann an cuirt nam flaitheas,
Ro dhluth do chathair nan gras,
- 'S tu aingéal a chumhnant, 's tùis 'ga mhasgadh,
Ni 'n urnuigh taitneach na lathair ;
- 'S tu suim do gach samh'l', 's tu ceann na h-Eaglais
'S gach àm ni freagairt na h-ait' ;
- 'S an Sagairt, 'san iobairt, chriochnaich annad,
'S tu brìgh a's anam gach sgàil.
- 'S tu suim agus brìgh a Bhiobail uile,
'A sgrìobhadh dhuinne' le Dia,
- 'S tu beath' gach feoil, 's tu glòir na cruith'eachd,
'S tú 's oirdheirc chunnaic sinn riamh,
- 'S tu grian agus gloir, 's tu ceol nam flaitheas,
'S tu dortadh maitheas gach taobh,
- 'S ged robh siorruidheachd ann gun cheann air
Cha rannsaich uile do ghaol. [dhuinne,

O sibhse thug speis dha treigibh 'm peacadh,
 'S gach ceum do sheachran an t-sluaigh,
 A's leanuibh e fein le ceumaibh seasmhach,
 Toir geill d'a reachdan gach uair,
 O bithibhse naomh, 's thugaibh gaol 'nar cridhe,
 Dha fein, d'a shligh', 's d'a shluagh;
 A's seinnibh an tràths' le gràs air an t-slighe,
 'S ni 's fearr 'n uair bhios sibh shuas.

AN GEATADH CUMHANN.

'Se naigheachd bhrònach a ta ri luaidh,
 A's tha e sgriobhte le firinn bhuan,
 Gur beag tha beo, 's gu 'm b'eil sligh' na dòruinn,
 'S ann air a domhlach' le moran sluaigh.

'Se 'm peac thug bàs oirnn sa dh'fhag sinn mall,
 'Se mhill sliochd Adhamh, 'sa dh'fhag iad dall;
 B'e mortair treun e, a mharbh gu leir sinn,
 Thug malluchd Dhe oirnn 's na h-uile call.

Ach Uan De rinn e 'n reite a rìs;
 'S b'e 'n sgeul ro eibhinn gu'n d'eigh e sìth,
 Le fhuil a dhortadh, a's fheoil a reubadh,
 Chaidh let' sa cheusadh air Calbhari.

S tha dorus tròcair air fhosgladh saor,
 'S gach neach gheibh eolas air meud a ghaol,
 Cuiridh iad an dòchas 'na ainm ro-ghlormhor,
 'S cha'n fhaic iad dòruinn gu saoghail nan saogh'l.

Anam ma's àil leat bhi 'n sonas buan,
 Gabh ris an t-slaime se 's thoir gradh dha 'n Uan,
 Rach 'stigh gun dail, 's ann air geat' nan gràs so,
 Ma'n d'thig am bàs ort, 's gu 'm bi thu truagh.

Dìr 's mòr do dhìt' air na h-uile dòigh,
 Ma ni thu di-meas air slaint' co mòr,
 Bidh peanas dubailt' do'n dream chuir cùl ris,
 'S a lot as ùr e 'sa bha'ga leon.

Ach mo 's aon thu bheir gaol da fein,
 'S air sligh' na naomhachd gu 'n lean thu cheum,
 Sonadh gu bràth thu, 's cha chiurr am bàs thu,
 A's gheibh thu lathaireachd 's gu bràth cha tréig,

AM BIOBAL.

Eisdidh riums' ars' am Biobal,
 'S gheibh sibh eolas air firinn bhios buan,
 'S ann aig na naoimh bhios mi prìseal,
 Ach bheir mi comhairlean dilis do'n t-sluagh,

S e 'n Spiorad Naomh rinn an fhirinn,
 Air mo chridhe 'sgriobhadh gach uair ;
 A's cha 'n ath'raich ni dheth,
 Ged theicheadh muir, agus tìr, agus cuan.

Tha na h-Abstoil 's na faidhean,
 'S na h-uile firean a ghràdhaich an t-Uan ;
 A' cuir an seula gu bràth ris,
 'Sa dearbhadh uile gu'n d'thainig mi nuas ;
 'S gur mi lochran an t-saoghail,
 'S mi bheir eolas do dhaoin' air an truaigh,
 'S tha mi foillseach' Fear-saoruidh,
 Dha na braighdean tha 'n daorsa ro chruaidh.

Ma 'se 's nach dorch' iad mo chomhradh
 Le briathrean gun eolas, gun fheum,
 'S mise a dh'innseas an dòruinn,
 Do gach neach nach d'fhuair eolas Mhic Dhe ;
 Tha iad uile thaòbh naduir
 Fo na mhalluchd, 's am bàs tighinn 'na dheigh
 'S gu 'm b'eil corruich an Ard-Rìgh
 Air gach neach tha gun ghràs fo na ghrein.

'S mar beirear a rìs iad,
 'S mar d'thoir eolas air Iosa iad beo,

Bidh iad gu siorruidh fo'n dìteadh,
 'S theid an dùnadh a Rìoghachd na Gloir;
 Ma 'se 's nach creid iad an fhirinn,
 'S mar bi 'n aithreachas fìor air gach dòigh,
 Cha bhàsaich iad mar am firean,
 'S ann a luidheas iad sìos ann am bròn.

Ach an dream a gheibh eòlas,
 'S tha creidsinn gach dòruinn a t'ann,
 'S tha nis ag eigheach, dean tròcair,
 Air neo bidh sinn an dòruinn gun cheann;
 Ni mi dìreach an seoladh
 Dh'ionnsuidh 'n iobairt as glòrmhor a th'ann,
 'S cha 'n fhàiling bunait an dòchais,
 Ma 'se 'n fhuil a chaidh dhoirt' air a chrann,

Ann an gnais an Fhear-shaoruidh,
 Chi iad tròcair, a's gaol ann, a's gràs,
 'S bidh mis' a feuchainn a ghaol dhoibh,
 Gus am faic iad co saor 'sa tha slaint',
 'S their mi, olaidh gu saor dheth,
 'Se 'n t-uisge beo th'ann 'bheir daoine o'n bhàs;
 Sibhse tha tartmhor, na caomh'naibh,
 Tha cuan mòr ann 's cha traogh e gu bràth.

'San dream a chuireas an dòchas,
 Anns 'na geallanaibh mòr bheir mi dha,
 Gheibh e sìth, agus tròcair,
 Gheibh e sonas, a's sòlas, a's gràs;
 Gheibh e bàs ann an dòchas,
 Ris an ais-eirigh ghlormhor as fearr;
 'S gheibh e oighreachd 'sa ghlòir sin,
 Far nach coinnich e bròn ann gu bràth.

Ach tha mi 'g innseadh gu saor dhoibh,
 Chum 's nach meallear na daoine le sgàil,
 Gu 'm b'eil comhar' ri fhaotuinn,
 Air gach neach air 'n do shaoruich mo ghràs,
 O'n nach eil iad gun truail'eachd,
 Bidh iad dealluicht' air uairibh am pairt;
 Ach bidh iad naomha 'na 'n gluasad,
 Bidh iad iriosal, stuaima, thar chach.

Tha iad 'g aicheadh mi-dhiadhachd,
 'S thug iad fuath dha bhi riarach' na feoil,
 'S tha 'n co-chomunn an uaig'neas
 Ris an Athair tha shuas ann an glòir.
 'S iongantas fo na ghrein sud,
 Mar tha iad gradhach a cheile co mòr,
 'Sa chum an'man a shaoradh,
 Gu'n dean iad cosd' agus saothair gu leoir.

Siad geugan torrach an fhion-lios,
 A's cha bhi iad mar chrianach gun bhliath,
 S o'n cha 'n suidheach' 'sa 'n fhìn'uin,
 Bidh iad sultmhor 's gu siorruidh a fàs;
 Ni iad aoradh d'a riridh,
 Ann an spiorad, 's am fìrinn tre ghràs,
 S bidh iad treibhdhireach dìleas,
 Anns an aidmheil a ni iad na lath'r.

Ach luchd breug, a's cul-chainidh,
 Misg, a's mionnan, a's àrdan, a's strìgh,
 Sanntach, neo-ghlan, mi-nàrach,
 A's luchd-aidich' gun ghràs a tha clì;
 'San dream tha bristeadh na Sàbaid,
 'S iad le 'n aing'eachd a fàsach' na tìr,
 Tha mis' ag innseadh dhoibh tràtheil,
 Nach eil cuid ac', no pairt ann an Criosd.

Nis, gabhaidh foghlum a chairdean,
 'S mis' fear-teagaisg is fearr tha fo'n ghrein,
 Cha 'n eil duine gun fhàiling,
 'S cha bhi 'n leabhar ni's fearr na iad fein;
 Ach 's mis' leabhar an Ard-Rìgh,
 'S nach mearachd, no fàiling, no breug,
 Soilleir mar chrìostal tha m' fhìrinn,
 Ruith mar bhainne bho Rìgh-chathair Dhe.

'S mi tobair an eolais,
 'S an dream theid domhain 'sa dh'olas gun dìth,
 'S a bhios a creidsinn 'san dòchas
 Gu'n dean an Spiorad an seoladh 's gach nì;
 Ni mi nì's tuigsich re 'm beo iad,
 Na nan seanairean mòr anns an tìr,
 Ma bhios iad 'g urnuigh 'sa leughadh,
 Tric a smuanach' 's gur léir dhoibh mo bhrìgh'.

Rinn mi fianuis 'san t-saoghal,
 O'n la thug Maois mi o'n uaigh;
 Ach 's tric a chuir iad gu faoin mi,
 'S tric a sheachain iad m' fhaobhair bha cruaidh,
 'S tric a chuir iad gu bàs mi,
 Ann an Sodom 's am Babilon thruagh,
 'S tric a luidh anns na sraidean,
 Fo na cosan bu tàireil de 'n t-sluagh.

Ach tha mi nis orra 'g eiridh,
 'S chi mo naimhdean gu leir mi dol suas,
 'S tha mo chairdean fàs treubhach,
 'S a' cuir an guailnibh ri cheile 'san uairs';
 Tha aon aingeal ro threin,
 Ruith leam mar iolar nan speuraibh ag luath's;
 'S tha Aingeal eile ag eigheach,
 Thuit Babilon bhreun ann san uaigh.

Ì theid mi gu iomal an t-shaoghail,
 Deanamh sgeul air Fear-saoruidh na'm buadh,
 Ì ni mi bhratach a sgaoladh,
 Chum 's gu'n tionail na daoine ma'n cuairt;
 Labhraidh mis' anns gach canuin,
 'S ann air slighe na slaint' bhios mi luaidh;
 Ì theid na Cinnich a shlànach',
 'S bheir iad cliu agus gràdh 's ann do'n Uan.

Ì iomadh neach bha gun dòchas,
 'S iad air seachran gun eolas air sìth,
 Rinn mi 'shoillseach' 'sa sheoladh,
 Dh'ionnsaidh oighreachd a's glòir ta gun chrìch;
 Ì iomadh cridhe bha brònach,
 Rinn mi subhach le eolas air Criosd;
 Ì rinn mi glic am fear gòrrach,
 'S rinn mi cairdean de mhòran bha strìgha.

Ì iomadh duine bha aingidh,
 Làn àrdan a's gamhlas 's mi-run,
 Rinn mi gheilleadh 'sa cheannsach',
 'S dh'fhàs iad iriosal, gràdhach, a's ciuin;
 Ì iomadh duine bha fiadhaich,
 'S a cuir an aghaidh na diadh'achd gu chùl,
 Dha n' d'fheuch mis' 'am Fear-saoruidh,
 'S thug iad geill da, a's gaol agus cliù.

'S iomadh fear-aidich' a's Pharasach,
 Bha daonna 'g an arduchadh fein;
 Dha 'n d'fheuch mi truail'eachd an naduir,
 Gus am fac iad an grainealachd fein,
 Gus an d'eigh iad a bhrathrean,
 Am b'eil dòigh ann air tearnadh dhuinn fein,
 'Sa 'n uair a dh'fheuch mi dhoibh Slanuighear,
 Thug iad urram a's gràdh dha, a's géill.

'S an dream thug gràdh do Iehobhah,
 'S mi bu shòlus 's bu lochran d'an ceum,
 'Se mo statuin bu cheol dhoibh,
 Anns gach càs a toir sòlas dhoibh fein;
 Ni mi 'n stiuireadh 'san treorach',
 Gus an ruig iad an glòir, 's nach bi feum
 Air grian, no coinneal, no lochran,
 'S cha dorch' an la le neoil feadh gach rè.

GEARAN NAN GAEL.

'S an t-seann seanachas, bha Gäeil ainmeil
 'Measg dhaoine b'ainmig an leithid ann,
 'Se gaisg' a's cruadal, a's creach' air uairibh,
 'S bha 'm fuil co uabhrach toir buaidh dhoibh ann;
 Gun tuigs' gun chial ac', ma thimchiol siorruidheachd,
 'S cha chual iad diadh'achd bhi idir ann;
 Ach baist' a's posadh, a's suidh aig orduigh'n,
 B'e sud an dòchas a bha na'n ceann.

Ach cliu gu sonruicht' do Rìgh na Glòire,
 Tha caochladh mòr air tighinn oirnn san àm,
 Tha sòlus glòrmhor tighinn tre na cheo oirnn,
 'S tha 'n t-uisge beo air dol feadh nan gleann;
 S tha 'n dream bha gorrach nis 'g iarraidh colas,
 'Se 'n eigh an cò'naidh nach dthig sibh nall,
 A theagasg eolas do *Chaledonia*,
 Nach b'i sinn dòruinneach aig a cheann.

Sibhse fhuar gràs, gabhaibh truas 'na thràth dhinn,
 Ma'n d'thig am bàs oirnn 's nach bi sinn ann;
 Thigibh 's feuchaibh dhuinn rathad tearnaidh,
 Gun eolas tha sinn, 's gun ghràs 'san àm;
 San luchd-teagasg blàth sin, a dheanadh stàdh dhuinn,
 Air feadh na Gàeltachd tha iad ro ghann;
 Scha tuig sinn Beurla 's cha leugh sinn Gaelic,
 'Se 'm peac' 'sam-bàs rinn ar fagail fann.

Sibhse fhuar talann, a's gibht', a's gràsan,
 Labhraibh gu dàn ruinn, gun bhi 'nar tosd,
 A's sibhse tha saibhir tha feum an tràths' air,
 Nis còmhnaibh càch, a's na cunntaibh 'n cosd ;
 'S gach neach fhuar gràs bìthibh 'g urnuigh ghnàth,
 Ris an Ti as àirde gun tàmh, gun chlos,
 Luchd-oibre àraidh chuir feadh na Gàeltachd,
 Am feadh 'sa ta sinn aig stòl a chos.

B'e ar cleachd' o'r n-oige bhi aotrom gòrrach,
 Gun neach a seoladh dhuinn sligh ni's fearr ;
 Bhiodh tionail mòr anns na tighinn-ceol dhinn,
 Bhiodh seinn air oran, bhiodh spors' a's gàir',
 Bhiodh cuid le bosd deanamh mionnan mòr ann,
 'S an t-Ainm ro oirdheirc 'ga luaidh le tàir,
 'S bhiodh misg a's neoghlain' 's na tighean òsda,—
 'Sud sligh' na dòruinn d'an crìoch am bàs.

'San t-Sabaid ghlòirmhor bu chòir a naomhach',
 'S tric chaith' sinn faoin i bho cheann gu ceann ;
 Le cainnt ro-dhiomhan ma thimchioll Fianntaibh,
 'S gach gnothaich tìomail a bhiodh 'n ar ceann,
 Air cnuic 's air sleibhtean, 's na tighean ceilidh,
 Bhiodh sinn le cheile a tionail ann ;
 Ach cha b'e 'm Biobal a bhiodh 'ga leughadh,
 Ach faoin sgeul, air nach d' thigeadh ceann.

ag uair na h-urnuigh bidh 'n sluagh fhuair iul air,
 A tionail dlùth dh'ionnsaidh cathair nan gràs,
 bhiodh iobairt chùraidh o chridhe briut' ann,
 'S Aingeal a chumhnant 'ga cuir 'na lathair;
 ch sluagh gun chùram, rachadh 's na cùiltean,
 Mar theid na brùidean a ghabhail tàmh,
 gun leugh', gun urnuigh, gun seinn air cliù dha,
 'S b'e sud an duchas bha measg nan Gàeil.

Bhiodh eagal mòr orra roi' na *bocaidhean*,
 'S iad faicinn mòran diu' nach biodh ann;
 Bhiodh gisreag' 's òrrachan, 's seachnadh chòmhlaidh;
 'S mòran seòlaidhean ann na'n ceann; [ean,
 Bhiodh aca Sìghichean anns gach sìth'ain,
 A bheireadh sios leo mnathan a's clann,
 Bhiodh cuid a' bruidh 's an sluagh 'ga mhìneach'
 'S gun ghuth air Biobal bhi idir ann.

Nach truagh ri innseadh gu 'm biodh na milltean,
 Do dh'an'man prìseal co anabarr dall,
 S gu'n dtheid iad dìreach 'n aghaidh na fìrinn,
 'S nach creid iad nì dheth a bhi gu'n call;
 Sibhse tha cuir Biobail 's luchd teagaisg fìrinneach,
 Dh'ionnsaidh *Innseanaich* fada thall,
 Nach cuir sibh pairt diu' 's gach eilean Gàe'lach,
 Oir 's truagh gu bràth dhuinn ma bhios sinn mall.

O'n dh'fhuiling Iosa, 's gu'n deach' a cheusadh,
 'S gu'n dthuir e fein gu 'm b'e sud a mhiann,
 Gu'm biodh an fhìrinn 'ga cuir an céill
 Dha na h-uile creutair tha fo na ghrian;
 'Nis', na biodh Biobail an lamh gach creutair,
 Tha toil gu leugh' ann nach robh ann riamh;
 'S na'm biodh an fhìrinn 'ga cuir an ceill duinn,
 Theid sinn 'ga h-eisdeachd ge b' ann air sliabh.

'S ma gheibh sinn eolas air an Aon ghlòrmhor,
 Rinn fhuil a dhortadh air Calbhari;
 Cuiridh sinn ar dòchas 'na iobairt mhòr-san,
 'S bheir esan còir dhuinn air slaint' gun dìth;
 Ni e 'ur treoruch' o shligh' na dòruinn,
 'S ar cos a sheoladh air sligh' na sìth;
 'S focal Iehobhah bidh dhuinn 'na lochran,
 'S cha 'n e na seolachan tha gun bhrìgh.

A Rìgh nan Sluagh, 'se a's fearr 'san uair so,
 Bhi sealltuinn suas riut a' d' ionad tàmh;
 'S mar eisd an sluagh ruinn, a Rìgh gabh truas dhinn
 'S ar gearan truagh thigeadh ann do lath'r;
 O 'n tha thu beo, a's gur toil leat tròcair,
 Thoir dhuinne eolas 's ann air do ghràs;
 Ach cia mar labhradh sinn air an dòigh sin,
 'S ann air do mhòrachd a rinn sinn tàir.

ach c'ait' an d'theid sinn, no cò ni feum dhuinn,
 Cha'n eil fo 'n ghrein neach a ni-dhuinn stàdh,
 ach Uan De, o'n 'se phaidh an éiric,
 Le meud an eifeachd a bha 'na bhàs ;
 ma gheibh sinn sgeul air 's gu'n dean sinn feuma
 'S gu'n dean thu eisdeachd ruinn air a sgàth, [dheth,
 dh sinn fo dhion, 's theid sinn as o phiantaibh,
 A seinn gu sìorruidh air cliu do ghràs.

COMHAIRLE DO'N OIGE

Bheirinn comhairl' do 'n oigridh,
 'S tha mi 'n dòchas 's an duil,
 Gu'n dthig an gràs a bheir beo iad,
 'S gu'm faigh iad eolas a's iul ;
 Gu'n dthoir iad gràdh do Iehobhah,
 Gu'n dthoir iad glòir dha a's cliu,
 'N uair nach cluinn iad mo chòmbradh,
 'S a bhios mi chòmhnuidh 'san ùir.

'Nis eisdidh an tràths' rium,
 Sibhse a chairdean tha òg,
 'S mis' gu cinnteach 'ur bràthair,
 Chaidh tre gach part dheth 'ur secl

Oir ged a bha mi ri urnuigh,
 'S tric fo churam o 'm oig',
 'S ann do 'n pheac' bha mi 'geilleadh,
 A's cha do cheus mi an fheoil.

Ach mo dhuil 'san Fhear-shaoruidh,
 O'n bha ghaol co ro mhòr,
 Gu'n deach' a mhathadh gu saor dhomh,
 'S gu 'm bheil m' Fhear-saoruidh nis' beo;
 Grian a's sgiath e gach là dhomh,
 'S ann fo sgàil bhios mi beo,
 O 's ann tha bheatha na fhabhair,
 'S gealladh àraidh do 'n oig'.

'Mheud 'sa dh'iarras mi tratheil,
 'Sa bheir gràdh dhomh na'n oig',
 Bheir mi gaol dhoibh nach fhàiling,
 Bheir mi gràs dhoibh a's glòir ;
 Bheir mi sonas gach là dhoibh,
 'S ni mi 'n àrach ri 'm beo ;
 'S gheibh iad cinnteach mo lath'rachd,
 Dol tre fhàsach nan deoir.

Bidh mo ghairdean ma'n cuairt dhoibh,
 'S bheir iad buaidh anns gach ceum,
 'S cha dthoir namhad 'choidhch uam iad,
 Tha mo ghualnibh co treun,

Ni iad m'fhirinn 's mo bhuaidhean,
 Measg an t-sluaigh chuir an ceill,
 'S bidh mo shuilean gu buan orr'
 'S iad na h-uain air an treud.

O chlann ! na deanaibh tàir air,
 O'n 'se 'm bàs bhi cuir cùl
 Ri Fear-saoruidh co gràs mhor,
 'S gur e Ard Rìgh nan duil ;
 Dhoirt e fhuil chum 'ur tearnadh,
 'S thug am bàs e do 'n ùir ;
 'S mo 'se a's gu 'n creid sibh 'na thràth ann,
 Bidh sibh gu bràth seinn a chliu.

O ! nach leugh sibh a chomhradh,
 'S bheir e bròn air 'ur cridh',
 Mar chaidh 'lotadh 'sa leonadh,
 'S fhuil a dhortadh gun dìth ;
 Tha gach namhad an tòir air,
 'S fuil, a's feoil, ris a strìgh,
 Ged' nach d'rinn e riamh foirneart,—
 Rìgh na trècair a's na sìth.

Faicibh, chairdean 'ga threigsinn,
 'Sa naimhdean treun tha ro dhian,
 Sa 'nuair bha 'm buachail 'ga cheusadh,
 Sgap an treud air gach sliabh ;

Faicibh anam 'ga reubadh,
 Le claidhe geur ceartais Dé,
 'S ann 'san uair sin a dh'eigh e,
 O na treig mi mo Thriath !

Nach eil 'ur cridheachan oga,
 Nis an tòir air a ghaol,
 'S gu'n robh e fein co ro dheonach,
 'S gu 'm beil a thròcairean saor ;
 Bheir e saibhreas gu leoir dhuibh,
 'S iomadh sòlas faraon ;
 'S bheir e oighreachd ann glòir dhuibh
 'S fearr gu mòr dhuibh na'n saogh'.

Chlann a ghaol thugaibh geill da,
 'S leanaibh cheuman gu dlùth,
 'S deanaibh 'm peacadh a threigsinn,
 'Sé sud a cheus e air tùs ;
 O'n a phaidh e 'ur n-eiric,
 Thugaibh geill dha a's cliù ;
 'S cruaidh 'ur cridhe mo theid sibh
 'Ga cheusadh as ùr.

'S ma theid sibhse chuir dàil ann,
 Ribidh càch sibh 'na'n lìn,
 'S bidh na miannaibh fàs laidir,
 'N uair theid an àrach' le tìom ;

Siomadh innleachd th'aig Sàtan,
 'S tha sruth ar nadur a ruith sìos,
 A's ged mheall iad an tràths' sibh,
 Bheir iad am bàs aig a chrìoch.

S mòr buannachd na h-oige
 A gheibh eolas air fein ;
 Bidh tuilleadh tìm agus treoir ac',
 Gu oibribh mòr chuir an ceill ;
 Bheir sud gu onoir ro mhòr iad,
 'S bidh tuilleadh glòir dhoibh air neimh ;
 S air feadh an là ni iad sòlas
 Ann an tròcairean Dé.

Dh'iarr Ioseiph a's Maois e,
 'S thug iad gaol do an oig',
 S b'fhearr leo masladh 'n Fhir-shaoruidh,
 Na bhi na'n daoine ro mhòr ;
 'Fhearr leo còir 'san Fhear-shaoruidh.
 A's ann a ghaols' a bhi beo,
 a na sòlasan faoine,
 Bh'ann an saoghal nan deoir.

Dh'iarr Rìgh Daibhidh gu luath e,
 'S e 'na bhuachail ri treud,
 gu sean aois rinn e luaidh air,
 'S chuir e bhuidhean an ceill ;

'S an nì thug subhachas mòr dha,
 Chuir e 'n oran dhuinn fein,
 'S iomadh cridhe ro bhrònach,
 Dha'n dthug iad sòlas 'na dheigh.

Ged bha Solamh air àrach'
 Ann àillghios gu leoir,
 'S e 'm Fear-saoruidh a b'fhearr leis,
 'S thug e gràdh dha 'na oig';
 Tha Ghnà-fhocail ro fheumail,
 Anns gach ceum dh'ionnsaidh glòir;
 'S ann na chainnt tha mòr eifeachd,
 A stiuireadh ceuman na h-oig.'

Bha Ieremiah a's Samuel
 'N am faidhean gle òg,
 'S air son bhi leantuinn na fìrinn
 Fhuair iad trioblaidean mòr;
 'S an aghaidh aingidheachd na tìre
 Thug iad fìrinn gu leoir;
 'S bhiodh iad 'g urnuigh os iosal,
 'S tric ri mi-ghean a's ri bròn.

B' òg Iosiah 'g a iarraidh,
 Ochd bliadhna do dh'aois,
 'S ged bu Rìgh e 'bha riaghladh,
 Bha e diadhaidh maraon;

Uair a leugh e an fhìrinn,
 Bha chridhe dileas a's maoth,
 thug e aingidheachd na tìre
 Gu bhì fo chis air gach taobh.

Chi sibh Timoti rìs,
 Bha 'n creidimh fìor ann bho oig';
 Heol a mhathair dha 'n fhìrinn,
 A's bha e dileas rè bheo;
 'S ged bha Ios' air a cheusadh,
 Thug esan speis da bha mòr,
 Cha e leantuinn a cheuman,
 A's bha e feumail do Phòl.

Chlann! cuiribhs' 'ur dòchas
 Anns an trècair tha saor,
 'S leanaibh 'n eiseimpleir ghlòrinnhor,
 Th' aig an t-seors' thug dha gaol;
 Ted their càch gu bheil sibh gorrach,
 'S gur tràth gu leoir dhuibh bhì naomh,
 'S ur bechd bhì siubhal co brònach,
 Gus an tòisich an aois.

Ach 's fearr dhuibhse bhì ciallach,
 'S a bhì fo dhion ann an tìm,
 'S bhì 'n cunnart nam piantaibh,
 'S a dhol gu siorruidh an dìth;

'S fearr sìubhal 'na fhabhair,
 'S a dhol gu bàs ann an sìth,
 Na na h-uabhasan gabhaidh,
 Bhios coinneach' càch aig a chrich.

'S fearr codal mar fhìrean,
 'S dùsgadh ris 's a bhi beo ;
 Na bhi bàsach' fo 'n dìteadh,
 'S eiridh ris ann am bròn ;
 'S fearr dusgadh 'na iomhaidh,
 'S a bhi mar ghrian ann an glòir,
 Na bhi fulang gu siorruidh
 Anns na piantaibh ro mhòr.

Slàn leibh nis' a chàirdean
 'S O! gun dàil, bithibh naomh,
 Ged a dhfhuilingeas sibh taircuis,
 Air a sgà bho chlaan-daon',
 Cinnt' ni siorruidheachd an àrd sibh,
 Ann am Pharas a ghaoil,
 'S cha bhi bròn, 's cha bhi bàs ann,
 'S gheibh sibh lath'rachd gu saor.

ORAN DO'N AOIS.

Air dhomh bhi smuanach' air m' ionndran,
 Thachair seann-duine liath orm,
 S thug mise urram do 'n aois,
 'S bha es' co faoilidh 'sa dh'iarrainn ;
 Ach 'se mheudaich mo bhròn,
 Gur e seann *stòrie* dh'iarr e,
 S ged bha neart uil' air fhàgail,
 Cha robh càil aig' do 'n diadhachd.

Se so na smuaintean a dh'eirich,
 Mo thruaighe léir ! mar a ta thu,
 S truagh nach d'fhuair thu bho t-oige
 Fìor eolas air slainte ;
 Na'n d'fhuair, 'se bheireadh dhuit sòlas.
 Naigheachd ghlòirmhor ma'n t-Slanuighear,
 'S bhìdh tu seoladh mo cheuman,
 Le comhairl' fheumail a b'fheard' mi.

Bu shona dhuit ann a t-oige
 Na'n d'fhuair thu còir 's an Fhear-shaoruidh,
 'S gu'n chaith' thu neart agus treoir,
 A cium a ghlòir-san a sgaoladh,
 Bhìdh tu 'n diugh mar bu chòir dhuit,
 A' tighinn beo air a ghaol-san ;
 Agus bhìodh toradh a's blàth ort,
 Ged a thainig an aois ort.

Bhiodh tu foillseach' a ghlòir-san
 Do'n àl òg a tha 'g eiridh ;
 'S do cheann liath 'na chrùn glòir dhuit,
 O'n bhiodh eolas Mhic Dhe ann ;
 Bhiodh tu 'g iarraidh an Ard Rìgh,
 'S bhiodh a lath'rachd 's gach ceum leat ;
 'S o'n 'se d' chairid a b'fhearr e,
 Bhiodh tu 'g àrach' na treud aig.

Bhiodh sìth, a's sonas, a's dòchas
 Dol an còdhail a bhàis ann ;
 'S thigeadh ainglibh o'n glòir,
 A chum do threorach' gu Pharas ;
 An sin bhiodh t-aoibhneas co mòr,
 'S nach eil neach beo a ni aireamh,
 'S cha dthigeadh aois ort na leonadh,
 Ach siorruidh beo ann a lathaireachd.

Ach 's ann a tha thu a'd' chrìanach,
 'S do cheann liath dhuit 'na nàire ;
 'Se 'g innseadh nam ficheadan bliadhna
 Chaith thu gun Dia anns an fhàsaich,
 Chaith thu madainn na h-oige,
 Ri cluiche, spòrs', agus gàirich ;
 'S ged thug an làtha do threoir uat,
 Tha thus' co feolmhor 'sa bha thu.

'S o'n a thainig an aois ort,
 'Se nithe 'n t-saoghal bu Dhia dhuit;
 Bha thu 'g an ruith mar a dhfhaod thu,
 'S cha d' rinn a h-aon diu' do riarach';
 Tha thu 'n diugh air do shàruch',
 'S cha dean càch mar is miann leat,
 Tha thu t-eallach do d' chairdean,
 'S do dhroch nadur 'g an pianadh.

Ach 'se sgeul is ro chràitich
 Gu'm b'eil am bàs ort a tighinn;
 'S gu 'n toir thu cunntas mar bha thu,
 Ann an làthair a Bhreitheamh;
 Bheir thu cunntas ma d' ghluasad,
 Do chainnt, a's smuaintean do chridhe,
 'S iomadh tròcair bha luachmhor,
 'S gach gairm a fhuair thu gu tighinn.

An sin chi thu le searbhas
 An carn feirg bha thu tional,
 'S an t-eallach trom nach gabh giulan,
 Bheir sios gu dlùth thu gu pèanas;
 'S biodh sud a meudach' do dhòruinn,
 An t-àl òg bhi 'g a d' leantuinn,
 'S le t-eiseimpleir 's do sheoladh,
 Gu'n d' rinn thu 'n treorach' 'sa mhearachd.

Ach tha tròcair ann fathasd,
 Am feadh 's tha là na slaint' ann,
 Tha sonas siorruidh ri fhaotuinn,
 Ceart co saor 'sa ni gràs e ;
 O'n chaidh an obair a chrìochnach',
 'Ni na milltean a thearnadh,
 'Sa thionndai'eas mòran o'n seachran,
 Do na peacaich is graineil.

Ma 'se 's gu'n creid thu an fhirinn,
 Bheir an iobairt ud beo thu,
 'S bheir e fìreantachd bhuan duit,
 A's athnuadhaichidh t-òige ;
 Theid a ghaol feadh do bhuidhean',
 'S ni thu uail ann a mhòrachd,
 'S bidh fuil an Uain duit co priseal,
 'S gur e do shìth e 's do dhòchas.

'S ged tha 'm peacach ceud bliadhna,
 Gach làtha riamh fo na mhalluchd,
 Ma philleas e gu phi diadhaidh,
 Ma 'n aon-uair-deug gheibh e beannachd ;
 Fhuar an gaduich saor thròcair,
 'Nuair bha'n deo ann gu fannach',
 'S chi sibh rìs a mac stròghail,
 Fhuair e tròcair gun cheannach'.

Ach ma theid thus 'a chuir dàil ann,
 'S gu 'm b'eil am bàs co ro dhluth dhuit,
 Theaga gu 'n duisg thu a màrach,
 A's là nan gràs air do chùlthaobh;
 Chaill thu 'n là a bha soillseach,
 'S tha sgàil na h-oidhch' air do shuilean,
 Chaill thu 'm fòghar' 'san sàmhradh,
 'S tha stoirm a gheamhraidh tighinn dlùth ort.

'S mòr tha choslas a bhàis,
 Air taghaidh, 's dhail'nich do dheudach;
 Tha ehraobh Almon fo bhlàth,
 'S na daoine laidir a' geilleadh;
 Dh'fhail'nich nigheanaibh 'chiul,
 A's cha 'n eil surd ort 'g an gleusadh,
 Tha crith do lamhan 's do cheann,
 A's dh'fhas thu mall ann do cheum'nann.

O 's mithich dhuit dùsgadh,
 Ma 's an dùn ort na flaitheas,
 Tha cudhrom t-anam ri fhaotuinn,
 Air snathain caol 'se air caithe,
 'S doilich leam mar a tha thu,
 'S an dara bàs ort a feitheamh,
 Ma 'se 's nach bi thu fo dhion,
 Mu 'n dtheid a ghrian ort a luidhe.

BAS AN FHIREAN.

'S thoir leam gur sona 'n aireamh,
 Tha fàgail gleann nan deoir,
 S' tha dol gu luath do 'n àros
 Tha uile làn do ghlòir ;
 Far nach claidh am bàs,
 'S nach dthig namhad air an tòir,
 'S nach cuimhnich iad mar bha iad,
 'Gan sarach' anns an fheoil.

O'n se 'n t-Uan thug speis dhoibh,
 Cha treig e iad gu bràth ;
 'S gun cheannaich e dha fein iad,
 Bha 'n eifeachd sin 'na bhàs ;
 Bu toilicht' phaidh e n' eiric,
 'S e fein a thoir na'n àit',
 'Se fuil na h-iobairt-reitich,
 Ni feum dhoibh ann's gach càs.

Rinn e o'n lagh an tearnadh,
 'Sa 'm fiachan phaidh gu leir,
 'Sa naimhdean chuir fo shàilean ;
 Bha ghairdean laidir treun,
 A's dhoirt e spiorad gràs orra,
 'Nuair chaidh àrdach fein ;
 A's dh'ath'raich sud an nadur,
 Gu'n dthug iad dhàsan spéis.

O'n chreid iad ann a fhirinn,
 Bha 'n inntinn dol na dheigh,
 A's fhuar iad e ni's priseal,
 Na ni 'sa chruinne-che ;
 B'e 'n cliu san onoir àrd sud,
 Gu'n dthug iad dhàsan speis ;
 'S gu'n mhiannaich iad gu bràth,
 Bhi 's an aite 's am biodh e fein.

'S math dhoibh nis gu'n dfhuair iad
 Co luath dol as an fheoil,
 'S a dhol a stigh do'n t-shuaimhneas,
 Far nach bi luaidh air bròn ;
 Bidh iad gun smal gun truail'eachd,
 Ma 'n cuairt do'n Chathair mhòr ;
 'S bidh h-uile neach thug buaidh ann,
 'S an t-Uan 'na uile ghlòir.

Cha toir corp a pheacaidh
 Air seachran iad ni's mò,
 'S cha bhi iad mar a chleachd iad,
 A' gleachdadh ris an fheoil ;
 A's saigh'dean teinnteach Shàtan
 Gu bràth cha tig 'nan còir ;
 'S cha'n fhaigh mi-chreidimh ait' ann,
 Le lath'rachd Rìgh na glòir.

Nan smuaintean olc a's diomhain,
 Bha riamh 'g-an cuir fo leon,
 'S na h-aignidhean mi-rianail
 Nach strìochdadh dha na chòir;
 Gach làtha bochd a's cianail,
 Le 'n grian bhi dol 's na neoil,
 Theich sud mar sgàil na h-oidhche,
 A's shoillsich orr' an lò.

Cha ghearan an luchd-àitich',
 Air tinn, no bàs, no truaigh';
 Tha craobh na beatha fàs,
 Ann a meadhon Pharais shuas;
 'S tha 'dùilleagan co àluinn,
 'S gu'n slànuich iad an sluagh,
 'S tha toradh feadh gach lá oirr',
 'S fo sgàil tha sonas buan.

'S tric bha iad laisd' le sòlas,
 An gleann nan deoir so fein,
 Ach 's tric a thigeadh neoil air,
 'S bhiodh iad fo bhròn 'na dheigh;
 Ach nis tha la mòr ac',
 'S an sòlasan cha treig,
 'S iad seinn ni's binne mar mhòran,
 Na smeorach 'measg nan geug'.

S ann nis tha 'n sonas buan ac',
 'S iad snàmh an cuan a ghaoil;
 S iad faicinn glòir an Uain sin,
 'G an cuartach' air gach taobh;
 Cha 'n fhaca suil, 's cha chualas,
 'S cha deach' a luaidh le daoine',
 Gach sonas thaisg e suas dhoibh,
 'S gu'n dfhuair iad e gu saor.

S tric bha 'n sonas àrd,
 'S an co'-chomunn blàth le cheil,
 N uair thionaileadh na braithrean,
 'S iad seinn air gràsan De;
 Ach sgap' iad rìs do 'n fhàsach,
 'S rinn sud an cràdh gu geur,
 S is stric a sgair am bàs iad
 O chaidreamh bhlàth a cheil.

Ach 's math dhoibh 'n là dhfhàg iad
 An fhàsach as an deigh,
 S an dfhuair iad dol do'n àros
 Anns am bheil lath'rachd Dhe;
 'ar am bheil na càirdean,
 Nach sgair gu bràth o cheil;
 S an gaol air nach dthig fuarach',
 Co buan ri cathair Dhe.

'S tric a mhill e 'n suaimhneas,
 'S a dhfhàg e 'n gruaidh fo dheoir,
 Bhi chòmhnuidh measg an t-sluaigh sin,
 Bha gluasad réir na feol',
 'G am faicinn ruith gun smuainteach',
 Gu luath a dh'ionnsuidh bròn,
 Air son gu'n chuir iad suarrach
 An t-Uan le uile ghlòir.

Ach sona' 'n dream a dhfhàg iad,
 'S a theich gu Pharas De ;
 Cha 'n fhaic iad neach toirt tàir dha,
 No bristeadh aitheantean fein,
 'S e th' ann an dream a bhuadhaich,
 'S a lean an t-Uan 's gach ceum,
 A's thiormaich e bho 'n uair sin,
 O 'n gruaidh na h-uile deur.

Cha bhi 'n dream fhuair gràs
 Deanamh tàir air aon a cheil',
 Cha bhi roinn, no pairtidh ann,
 No neach gun ghràdh d'a cheil',
 Tha seachranaidh na fàsaich
 Air fhàgail as an deigh ;
 A's cha bhi Pòl na Barnabàs
 A sarach' aon a cheil'.

Sibhse rinn ar fàgail,
 'S a chuir am bàs 'nar deigh,
 Cha'n eagal leibh gu bràth nis
 Gu'n caill sibh fabhair Dhe;
 Cha bhi buaireadh Shàtan,
 No fàilinn annaibh fein,
 A's cha dthig Rìgh nan uamhas
 'N ar smuaintibh feadh gach rè.

Thuir sibh crùn a's oighreachd,
 'S tha 'r n-aoibhneas pailt gu leoir,
 S gu cinnteach tha sibh saibhir,
 Mar oighreachan na glòir;
 Cha ghrian an cònaidh soillseach,
 'S cha dthig an oidhch' 'nar còir,
 Se 'n t-Uan ar caraid gràdhach,
 'S le lath' reachd bithidh sibh bea.

Tinn e ar sgeadach' rioghail
 Le fireantachd a ghràis;
 S cha dthig sibh dh'ionnsuidh dìteadh,
 Cha 'r firinneach' le bhàs;
 'S dhfhàg sud e co priseal
 'S nach bi sibh sgìth gu bráth,
 'Oirt moladh agus cliù dha,
 Le òran ùr gach àl.

Ged dbfhag sibh sinne brònach,
 An gleann nan deoir 'nar deigh,
 Cha'n ann mar dhream gun dòchas,
 Nach còmhlaich sinn a cheil ;
 Tha sibhse an diugh co sgiamhach
 'S co geal ri grian nan speur,
 'S 'n uair bhios an obair crìochnaicht',
 Bithidh sinne triall 'nar deigh.

RIGH NAN UAMHAS.—BAS AN AINGID

Fhir theagaisg, cluinn e, 's gabh suim d'a reir.
 Tog suas mar thrompaid do ghuth, a's eigh
 Ri sluagh gun eòlas, tha nis a domhlach?
 Air sligh' na dòruinn, 's gach feoil mar fheur.

Na caomhainn le truas iad, thoir fuaim gun dàil,
 'S leig ris an truaigh' an la nan gràs,
 Ged tha iad uasal, 's an inntinn uabhrach,
 'Se 'n t-aobhair truais iad 'n uair thig am bàs.

Tha 'n duine truagh, dol 'san uaigh gun dàil,
 Thig Rìgh nan uamhas 'ga chuir an sàs ;
 Ni tinn a bhualadh 's bidh 'n eigh ehruaidh aig,
 An saol sibh shluaigh an e so am bàs.

Tha piantaidh cruaidh air toirt uam mo chàil,
 Tha crith is uamhann air tighinn 'mo dhàil,
 Tha toirm 'mo chluasan, is m'fheoil air fuarach',
 An saol sibh shluaigh nach e so am bàs?

Tha nis mo shuilean air tionail sgleò,
 'S ann nis tha 'n saoghail dhomh faoin gu leoir,
 Mo thruaighe-leir! gu'n dthug mis mo speis dha,
 'S nach dean e feum dhomh 's mi 'n eiginn mhòir.

Mo neart 'gam fhàgail 's mi falbh gu dluth,
 Mo chridhe fàilinn a's mi gun lùs,
 S mar gleidh sibh seoladh a chumas beò mi, [shuil.
 'Se 'n t-siorruidheachd mhòr a tha 'm beachd mo

S ann orm tha 'n t-uamhas roimh uair a bhais,
 'S mo dhòchas truagh teicheadh uam mar sgàil;
 Cha 'n eil mi 'n ordugh gu dhol thoirt còdhail,
 Do 'n bhreitheamh mhòr bheir gach feoil 'na làth'r.

Ach tha mo dhòchas a tròcair De,
 Cha robh mi 'm phòitear no deanamh bhreug,
 Mo ghnìomh 's mo chòmhradh ni 's fearr na mòran,
 'S cha deanainn foirneart air neach fo 'n ghrein.

Mhaith mis mi fein do gach creutair beo,
 'S mi truasail déirceach ri neach fo leon,
 A's ged a bhuaidhich am peac' air uairibh,
 Trid laigs is buair', ach cha b'ann de' m' dheoin.

Thilg iad gle og mi air tròcair Dhe,
 A's lean a throcair mi anns gach ceum,
 A's dhith a's dhòl mi 's ann aig a bhord-san,
 'S le dichioll mòr bha mi deanamh 'n rèit.

Ach tha mis gun suaimhneas an deigh gach nì,
 'S nach seol sibh shluaigh mi, Ciod e tha dhìth?
 Tha choguis bheo so toirt uam mo dhòchas,
 'S tha eagal dòruinn toirt uam mo shìth.

Tha mo chridhe 'g innseadh nach bì mi beo,
 'S gu 'n drinn mi di-meas air slaint' co mòr,
 Nach do chreid mi 'n fhirinn ma thimchioll Iosa,
 'S nach robh e priseal dhomh riamh 'san fheoil,

'S mi 'n tanam truagh nis d' an dual am bàs,
 Cha deach' m' ath-nuadhach' an la nan gràs,
 Ged thuirt an fhirinn gum bheil gach fìrean,
 Air a bhreith rìs ann an la na slaint.

Do aitheantaibh naomh-san cha dthug mi geill,
 'S do shligh' na naombachd cha dthug mi speis;
 S cha d'fheuch mi cairdeas, no gràdh, no firinn,
 Do 'n dream bha dileas 'ga leantuinn fein.

Aon tart no iarrtas cha robh mo chòm,
 'S ann dhomh-s' bha'n diadhachd na h-eallach tròm,
 S mo chridh' sàs anns an nì rinn m' fhàilinn,
 'Se sud rinn m' fhàgail an diugh co lòm.

Tha saighdean geur a' dol tromham dlùth,
 Ach, O! an t-siorruidheachd tha'm beachd mo shùil,
 Nam faighinn dàil 's thigh'nn a rìs gu slainte,
 Gu cinnteach dhfhàsainn a'm' chreutair ùr.

Fach bì sibh 'g urnuigh 's gum bheil mi beo,
 Ri Rìgh nan Duil o'n tha thròcair mòr;
 Ach tha mi fàilinn, slàn leibh a chairdean,
 Tha mis gu bràth gu bhì ann am bròn.

Nis dhorch' mo shuilean le sgàil a bhàis,
 Nis chi mi chùis mar a bha e radh,
 Tha teine mòr ann, 'san sluagh 'g an ròsdadh,
 Gun sail ri tròcair air feadh gach àl.

Ma 's duine beò thu nach cluinn thu 'n eigh,
 Nach creid thu 'n fhìrinn a's dean d'a reir,
 Air neo gu cinnteach cha dtheid do thearnadh,
 'Se sud am bàs gus an dthig thu fein.

AN SOISGEUL.

'Se 'n Soisgeul siorruidh a naigheachd ghlòrmhor,
 Tha'n obair crìochnaicht', na dh'iarr Iehobhah,
 Tha ceartas, fìrinn, tha sìth a's tròcair,
 Toirt slaint' do dhaoine 'se saor gu leoir dhoibh.

'Se ghaol bha siorruidh 's an d' rinn e tòiseach',
 Gu'n dthigeadh Iosa le slainte mhòr dhoibh,
 'S an uair ghabh e naduir gu'n phaidh e 'm fiachan,
 A's thug e dioladh le fluil a dhòrtadh.

Tha gaol ri luaidh ann 's cha chualas aicheadh,
 Rìgh nan sluagh dol an déigh nan tràilleann,
 'S ag eigheach sìth, 's O nach pill sibh chairdean,
 'S gu'm bi mo ghaol duibh co saor 's is àill leibh.

Mar thog Maois an nathair 'san fhàsach,
 'S 'n uair sheall an sluagh ris bha buaidh a's slair
 Mar sin tha'n t-Uan sin Mac Dhé' air àrdach', [anr
 Thoirt slaint do dhaoine le saor ghràsan.

'n sgeul ro-bhinn e air tighinn do'n fhàsach,
 Gu sluagh tha tinn leis na lotan bàsmhor,
 Na leigheas cinnt ann, is leigh gràsmhor
 Nach d'fhàilinn riamh, a's cha d' iarr e paidheadh.

trompaid Dhe e ni feum do thraillean,
 S do luchd nam fiachan nach urrainn paidheadh,
 a ceangailt' riamh ann an cuibhreach Shàtain,
 S gum faigh iad fuasgladh 'san uair ma's àill leo.

'n sgeul ro-phriseal bheir sìth a's suaimhneas,
 Do 'n dream tha sgìth a's fo throm uallach,
 Na'n lagh 'g an dìteadh 's 'g an sior-ruagadh,
 Gu fois a s sìth ann am fuil an Uain sin.

Na'n t-aran beo ann 's gu leoir ri fhaotuinn,
 Do n' mhac stroghail bha deoth'l nam plaosgan;
 Na Athair tròcaireach ruith 'na chòdhail,
 A's bheir e pòg dha le mòran faoilte.

'n sgeul ro-ghràsmhor do 'n aireamh shluaigh sin
 A threig an càirdean 's rinn càch chur suarrach,
 Nam faigh iad peath'raichean agus braithrean,
 S bithidh 'n Ti a's aird deanamh cairdeas buan riu.

So sgeul air fireantachd fhior-ghlan àluinn,
 A's ròbe rioghail theid sios gu'n sàilean,
 'S na fhuair am fireantachd fein ro-ghraineil,
 Sud trusgan dùbailt bhios ùr gu bràth dhoibh.

Tha 'n Soisgeul prìseal do'n ti chaidh shàrach',
 Air son bhi dileas air taobh an t-Slanuighear;
 Cha bhi dìth air dol trid na fàsaich,
 'S tha 'n saibhreas fìor aig an tìr IMMANUEIL.

A chairdean gaol nis nach gabh sibh còir dheth,
 'S gum bheil iad saor dhuibh na nithe glòrmhor.
 O'n 's rabhaidh fhìor e, cinnt' 's mòr an dìteadh
 Do n dream ni di-meas air slaint co mòr ris.

A' CHRIOCH.

